

proudu, jak o tom svědčí překlad rozsáhlé publikace z dějin anglické literatury období romantismu.

V Karlu Štěpaníkovi odešel náš největší znalec anglické romantické literatury. Svým dílem, které nevyniká počtem titulů, ale seriózností přístupu, důkladností, hutností zpracování a v neposlední míře věcným způsobem podání, začlenil se pevně do hlavního proudu československé anglistiky, ve kterém se touha po poznání spojuje s vědomím odpovědnosti za rozvoj národní kultury. V tom navázal Štěpaník na svého učitele a to také vstúpil svým nástupcům a žákům.

Aleš Tichý

KONFERENCE O NÁRODNÍM OBROZENÍ NA PODORLICKU

Městské muzeum v Dubrušce uspořádalo v září 1969 u příležitosti jubilejí Fr. Vl. Heka a J. M. Roštlapila vědeckou konferenci o národním obrození na Podorlicku. Konferenci uvedli svými referáty doc. M. Hroch, který hovořil o typologii národních hnutí v Evropě ve srovnání s národním hnutím českým, a prof. J. B. Čapek, který se zaměřil na obrozenské tradice východních Čech a zvláštní pozornost věnoval osvěcenskému zemskému patriotismu. Doc. R. Pražák přednášel o obrozenských tradicích česko-slovenských vztahů a vyzvedl místo, jež v nich zaujímala východočeská skupina Zieglerova.

Další referáty měly většinou materiálový ráz a byly zaměřeny k jednotlivým čelným postavám národního obrození na Podorlicku a ve východních Čechách. Dílo Fr. Vl. Heka všestranně zhodnotil dr. J. Johanides, o literární družině Zieglerově objevně promluvil dr. L. Hladký a o J. K. Rojkovi a J. M. Roštlapilovi dr. V. Matouš. Jejich přednášky přinesly mnoho nového; tak např. Hladký nově objasnil styky Zieglera s Polákem a Dobrovským, Johanides přinesl nové doklady o Hekově knihovně a jeho střetnutí s vrchností v souvislosti s „Velkým pátkem“, Matouš doplnil novými údaji životopis Rojkův. Cenný byl také příspěvek dr. L. Škalouda o J. B. Podstráneckém, vycházející z jeho studie v Pracích muzea v Kutné hoře (1964, sešit 5), dr. R. Zoubka o hudebnících Podorlicka v době národního obrození, M. Tarantové o vztahu Josefa Vorla a Františka Palackého, dr. E. Bouzy o východočeských členech Vlastenecké hospodářské společnosti, ing. Zelenky o syndiku Pelikánovi aj.

Dobrušská konference byla významným přínosem k hlubšímu poznání národního obrození na Podorlicku i v celých východních Čechách. Prokázala, že další pokrok bádání o obrozenské problematice bude záviset na regionálním zkoumání, v jehož rámci je třeba přikládat důležitou úlohu východočeskému obrozenskému okruhu Zieglerovu, který spolu se severočeským okruhem Markovým – vedle pražského centra – tvoří nejvýznamnější středisko českého obrození.

Richard Pražák